

LEZERSSERVICE: LE PROVENCAL
EDITIE 07-05

VOORAF:

De zomer is in meerdere opzichten heet begonnen. In een wereld in transitie is de ideologische/religieuze en de machtsstrijd in volle gang. Op weg naar een "nieuw evenwicht". In Frankrijk verwacht men een "hete herfst", hier rentrée (letterlijk: terugkeer/herbeginnen) genoemd. Want als de belastingaanslagen in de bus vallen en "men" echt ontdekt dat het alsmat slechter gaat, verhit dat de toch al boze geesten. En het staatshoofd die na een "nee", een verliezen van de Olympische Spelen, fricties in de Duits-Franse samenwerking en,lesjes in politiek van ene Tony Blair erg veel prestige verloor, moet met zijn 14 juli toespraak zijn gezicht redden. Mensen, kijkt om u heen en beseft in welke spannende tijden gij leeft. Uit mijn provencaals uitkijktorentje help ik u hierbij gaarne een handje. Veel genoeg met mijn krantje dus.

INHOUD:

I. L'EXCEPTION FRANCAISE.

- Het Franse "nee".
- De stoelendans o.l.v. Jacques Chirac.
- L'exception Tony B.
- Eruit en....meteen weer aan het werk.
- Laat je opereren op vakantie.
- Frankrijk: voorop in de mondiale energiestrijd.
- Gerommel bij Airbus.
- EDF en desiësta.
- Een flesje van wijlen Mitterand?

II. GESCHIEDENIS VAN MORGEN?

EUROPA.

- Pensioengemanoeuvreer.
- Het nieuwe esperanto.

ISLAMITISCHE LANDEN.

- De vrije elektronen van het terrorisme.
- Het credo van Ayaan.
- Razzia in Saoedi-Arabië.
- Verkiezingstijd in Iran.
- De PC van Al Zaqiri.
- Een koning met moed.
- Angst in Indonesië.

CHINA/INDIA.

- Oude PC's voor India.
- India gaat Logan rijden.
- Taiwan: wil de echte oppositie opstaan?
- China de nieuwe VOC?
- Chinoiseries.
- China ook internetgigant?
- Zeilen met de Chinezen.
- China de nieuwe financiële gigant.
- Files in Peking.

VS.

- Mondialisering van....de hoogwaardige opleidingen.
- Dodelijke wetten.
- Sjors moet op de centen passen.
- De kerk en MacDo.
- Laura op tournee.

- Gestuurd door Condi.
- TECHNOLOGIE.**
- Zonne-impulsen.
- De Prius.
- De Logan.
- Digitale Braille.
- Au dodo.

III.ALLEDAAGS UIT DE MIDI.

- La fête de la Truffe (1999)
- Brocanterie (1997).

IV. JOURNAL MORMOIRONAIS.

- Beerputje.
- Vie de quartier.

V.COIN DES POÈTES.

- Na onze zorgen.
- Vraag niet mijn naam.

VI.INGEZONDEN.

.....

.....

I.L'EXCEPTION FRANCAISE.

****HET FRANSE "NEE".**

De franse pers stond bol van het franse "nee", en later ook van het nederlandse. De soort commentaren (in de niet-radicaal-linkse pers) illustreert weer eens de diepten van de franse ziel. Ik geef U een kleine bloemlezing:

- "Tijdens het psychodrama van het franse referendum, spraken de fransen enkel over zichzelf en over hun angst voor de toekomst". Dit stond in een artikel met de titel: Onze liefde voor het onvolkomene. (L'Expansion juni 2005).
- "Nee, tegen de vervalsers en de hypocrieten" en, "Het ja maakt angstig en het nee stelt gerust". Aan het woord: Raymond Barre, oud-premier van Frankrijk.
- "Frankrijk de struisvogel van Europa" schrijft Le Point. "Niemand in Frankrijk zal bekennen dat we onze eigen beschaving hebben opgeofferd aan de maatschappij van het spektakel, aan kunst zonder kunde, aan opvoeding zonder humaniteit en aan de literatuur van de consumptie, zonder, zoals elders, ons land te bevrijden van de eeuwige chantage van de (radicale, Red.) vakbonden en zonder het publiek uit te leggen dat het verdwaald is in de welvaartscultuur".
- Over "nee" en de klimmende werkeloosheid alhier: "De franse hypocrisie". Vervolgd door: "Frankrijk maakt steeds meer armen en verjaagt zijn talent naar het buitenland. Ziehier het fameuse franse sociale model, echo uit een ver verleden". En plus: "Voor de vakbonden is het onbespreekbaar het arbeidsrecht aan te passen; het is heiliger dan de bijbel. Dat is HUN waarschuwing aan de politici".
- "Het pseudo-sociale model van Franrijk duurt voort". "Er is geen twijfel meer mogelijk: volledige werkgelegenheid en sociale vooruitgang zijn anglo-saxische specialiteiten geworden. Werkeloosheid en sociale neergang zijn de franse specialité's".
- Onder de tiele: "Het versleten sociale model" wordt geschreven: "Laten we ophouden onszelf voor de gek te houden. We hebben geen "beurre" (boter=welvaart) meer, en ook geen centen om die te kopen". L'Expansion juni 2005.
- Tenslotte een citaat van de beroemde franse historicus-auteur Jacques Attali: "De straat zal zonder twijfel, op de een of andere wijze, zijn gram halen bij de politieke

****DE STOELENDANS O.L.V. JACQUES CHIRAC.**

Het oorverdovende “nee” noopte onze Jacques tot een vergaande ingreep in zijn regeringsploeg. Nou ja vergaand? Wel in *aantal* ministers en staatssecretarissen: 17 moesten eruit. De meesten terug naar de oude plekken als: burgemeester, lid van een Conseil Regional (provincie) etc. En onder de “blijvendens” werd een stevige stoelendans gehouden die van Gezondheid ging naar Buitenlandse Zaken, die van Binnenlandse Zaken werd Premier, die van Justitie ging naar Transport etc. , kortom, niemand weet meer wie wat en waar is. Helaas is de bevolking helemaal niet “amused” met deze manoeuvres, want ze zien geen fluit aan verandering. Niemand hier begrijpt er nog iets van. Alle regerings-secretarissen moeten weer op cursus om de nieuwe regering van buiten te leren. Immers het kan niet dat een dezer dames Jacques doorverbinden zou met de minister van Gezondheid als ie de minister van Buitenlandse zaken heeft gevraagd. Gelukkig zou dit bij een vakvraag geen grote fout zijn, want het was even geleden nog dezelfde. Het zou wel een “catastrofe” zijn als onze Jacques gewoon even een adviesje nodig had voor zijn eksterogen die pijn doen, want dan zou ie net wél die van Buitenlandse zaken moeten krijgen. Die is nl dokter. De nieuwe ploeg heeft maar max. twee jaar te gaan. Dwz maar *een* jaar VOOR het verkiezingscabaret start. Dus in een jaartje gaat onze Dominique (nieuwe premier) nu de werkeloosheid doen verdwijnen, de groei verdubbelen en de tekorten opruimen. Dominique is gelukkig een echte poëet , hij is een uiterst boeiende schrijver, echt waar. Een ding is zeker: zijn (te verwachten) boek over zijn premierschap (na afloop natuurlijk) zal ons allen op schitterende wijze verklaren....dat zijn missie onmogelijk was , maar wel heldhaftig. Hij is op weg naar het Legion d’Honneur, wat Jacques al klaar heeft liggen in zijn burolade. Dat is dus wat Nederland nodig heeft: een minister-president die poëet is, die boeken schrijft. Dan weet ik wie over 10 jaar de beroemdste Nederlander zal zijn: Jan Peter , schrijver van het meesterwerk: “ Hoe ik Nederland door de zware storm loodste” met als ondertitel: Schipper naast Pim (Zaliger).

****L 'EXCEPTION TONY B.**

Toegegeven het verhalen over Tony Blair en Great Britain is hier niet echt op de plaats. Maar een uitzondering is ie wel! De vroegere advocaat (1953) kreeg een derde mandaat. Niet zo glorieus deze keer: straf voor Irak! Maar Tories en Liberalen bakten er niks van: Old Tony en Gordon Brown, zijn maatje, zijn het economisch succesduo van de Britten. Bewonderd en verguisd zijn ze, maar hun succes is “impressionant”.

Tijd om eens in hun keuken te kijken, waar het succes van “de derde weg” (niet rood, niet blauw maar....) vandaan komt.

Tony wordt wel “de zoon van Thatcher” genoemd. Omdat hij haar bewonderde en...omdat ze hem voorging. En hoe. Ze brak met alles wat ant-liberaal of economisch stroef/oudbakken was, en met het nodige geweld. Vakbonden werden plat gelegd, al moesten er ongelooflijke conflicten via maandenlange stakingen aan te pas komen. En er kwam een totaal nieuw evenwicht tussen “rechten” en “plichten”. Weg met de te softe herverdelingsstaat. Eerst verdienen en dan, met mate, herverdelen. Full stop.

Dus Tony erfde een totaal opgeruimd huis, dat echter ook straatarm en sociaal gebroken was. En Tony ging zeer omzichtig langs het nieuwe pad omhoog. Hij wilde de slechte dingen niet terug en het betere op een nieuwe manier vormgeven. De wereld ging economisch in de versnelling. Onze, Tony kwam dus superfit aan de startstreep. Dat kon je zien! De burens waren nog bezig in gezapigheid en inflexibiliteit en moesten alles nog ontvetten en vermageren. Hup, ons Tony ging in de sprint.

Lucky Tony stapte ook niet in de euro, want vriend Gordon zag meteen de knijp van Brussel (stabiliteitspact, economisch geringeloor). Ze pikten dus volop de voordelen van Europa en lieten de nadelen zitten. En hij zorgde voor een excellente vertegenwoordiging in Brussel, heel handig! Niet een clubje vermoeide of beginnende politici, nee, gehaaide energieke boys and girls. Niet erg solidair misschien, maar...ja het mocht toch?

Na deze lofzang is het hoog tijd het puntenlijstje van Tony c.s. te showen. Een greep:

Tijdvak:	1997-----2004			
	Brittain		France	
Groei	3,3	2,9	1,9	2,6 %
Werkel.hd.	6,9	4,7	11,5	10,1 %
Inflatie	1,8	1,6	1,3	2,1 %
Inkom/inw.	25,3	27,9	25,3	27,2 (1000 euro/jaar)
Tekort	2,2	3,1	3	3,7 %
Werkuren	1732	1673	1645	1431 uren/jaar
Afdracht	35,4	35,9	43,7	43,9 % BNP (bruto nat. product)

Ziezo Tony in harde cijfertjes, die wat betekenen en die, vanwege mijn bronnen, in vergelijking tot Frankrijk zijn gegeven. Ze zijn ruwweg vergelijkbaar met Nederland, behalve de groei en de werkeloosheid.. Want er is nu zelfs KRIMP in ons vaderlanse BNP en stijging van de werkeloosheid richting 7 % (schrik, schrik)! Met zijn rapportje kon Tony dus best op verkiezing.

Voor zijn rode broeders en de vakbonden was er ook nog dit:

- Armoedigen van 40% (!) naar 17%, dus: 1 miljoen arme kids minder
- Minimumloon van 5 naar 5,35 pond/uur.
- 4 weken vakantie
- 9 maanden zwangerschapsverlof

En verder:

- +500.000 banen publieke sector (politie, artsen, verpleging, etc)
- modernisering scholen
- verplichte resultaatcijfers voor scholen etc.
- afbraak van bureaucratie
- niks overheidssteun/nationalisaties: eigen broek ophouden heren!
- meedoen om wereldproblemen op te lossen (in Irak wat te hard?)
- trots zijn op Brittain.

Filosofie:

- economisch liberaal; maar, armen helpen om zelf te "ontarmen".
- persoonlijke verantwoordelijkheid VOOROP (ook bij werkloosheid/werkzoeken)
- lage belastingen.
- de staat op afstand: die schept enkel condities.
- keihard tegen misdaad en aso-gedrag: ouders van kids die misdoen krijgen...boetes!
- hoge produktiviteit in publieke sector
- zeer flexibel arbeidsrecht. (op z'n amerikaans)
- openbaarheid overheidsdocumenten
- anti homo-discriminatie
- vergaande decentralisaties om voor Schotland en Wales.

Slogans:

- Niet de mondialisatie bestrijden, maar ervan profiteren
- De rol van een overheid in een mondiale economie is scheppen/behoud van stabiliteit en concurrentie mentaliteit, die goede ondernemers doet slagen.
- Een maatschappij die is gebaseerd op verdiensten, talent, capaciteiten en niet op "gelijkheid kansen".
- Engeland is een succesland!

Problemen:

- slecht functionerend openbaar vervoer
- files/verstoppingen
- te slechte gezondheidszorg
- pensioenstelsel.....(komt nu aan de beurt).
- Islamitisch fundamentalisme ruim aanwezig. Clandestiene immigratie te hoog.

Dit lijstje kan intussen elk Europees land maken; maar dan is het veelal langer!

Tja, als je dit zo ziet is het toch sterk liberaal-sociaal en zit er het idee achter dat in de HUIDIGE wereld, een land meer als een onderneming moet worden gerund cq het ondernemen sterk moet worden gestimuleerd. Dit is dus de derde weg? Iets voor D66 aanhangers in Nederland, maar dan wel met een flink sterkere bezetting (hum) dan de huidige?

Sarkozy, Frankrijks sterke (rechtse) man, is een onverholven bewonderaar van Tony. Jacques helemaal NIET; tenminste dat roept hij in het openbaar. Maar ja, socialisten prijzen als jezelf als rechts niet veel bakt, is linke soep bij de volgende verkiezingen.

Ik zag Tony debatteren met burgers op TV; ook over zijn Irak-stomiteiten. Ongelooflijk hoe hij er van langs kreeg en hoe hij incasseerde. Geloofwaardig ondanks alles. Sterke performance. Want Tony is handig: zijn PR-beleid is legendarisch. Zijn controle-manie ook: wie in het kabinet over de streep gaat krijgt een oorvijg...en erger.

Tony gaat de derde termijn niet volmaken: Gordon staat te trappelen. Hij stapt eruit op een "hoogtepunt". Men zegt: de regeling van de Noord-Ierse kwestie, zijn trauma of het rerouten van Europa. Vooralsnog zit het in Noord-Ierland, helaas voor Gordon, nog echt niet lekker. Maar er is dus een nieuw mogelijk hoogtepunt op komst: hervorming van Europa?

En wat gaat hij hierna doen? Op vakantie in Frankrijk: hij is erg francofiel. Daarna? Voorzitter van de EC? Na de grondwet? Best voorstelbaar. Angela Merkel zal hem wel laten en Jacques heeft in Brussel veel krediet verloren en Oost-Europa omarmt hem. Ik zie het met plezier gebeuren. Zo iemand in Europa....een verademing! Daarom heeft Tony misschien al jaren lang in stilte voor eminente kwaliteit in Brussel gezorgd: ambtelijk en politiek...en....ook bij New Labour! Oppassen met Tony dus!

PS: Tony heeft intussen Europa op tilt gezet, vlak voor hij aantreedt als voorzitter. Hij wil nu de hervormer van Europa worden. Te beginnen bij de waanzin van de landbouwsubsidies. Pas op met Tony, de grote vriend van Sjors en zijn liberale koers. Hij is de nieuwe ster van...de oost-europese landen, al eerder bejubelaars van de VS en uitgekafferd door Jacques Chirac in 2004. Het Europese krachtenveld kiept om... Angela heeft ook al enkele vorkjes geprikt met Tony.....Gerhard ist böse.

**** ERUIT ENMETEEN WEER AAN HET WERK.**

De baas van een klein bedrijf in Frankrijk nam een ferm besluit: hij schreef een ontslagbrief aan zijn 18 medewerkers. Helaas, hij ging naar Roemenië, want enkel daar kon hij zijn "boîte" openhouden. Maar hij had hart voor zijn "employés" en deed ze bijgaand het aanbod mee te trekken naar het mooie Roemenië en dat voor het concurrerende salaris van110 euros per maand. Bruto wel te verstaan.

Het kwam erg hard aan, en.... het schijnt ook wettelijk zo niet te kunnen. Dwz, als mensen het zouden accepteren (!) is er niets tegen, maar indien NIET, dan moet de baas een "sociaal plan" opstellen en onderhandelen met de vakbonden cq personeel. En natuurlijk was dit wat de baas probeerde te omzeilen. Nu zal blijken hoe handig hij was: voor de rechter. Intussen is alles gesloten en zit de baas in het verre Roemenië. U hoorde ook al van diverse Franse en Duitse bedrijven die hun werknemers aanboden om óf langer te werken (voor gelijk salaris) óf de tent te sluiten. Chantage? Of de nieuwe Europese werkelijkheid en eigenlijk de enige manier soms om de werkgelegenheid in het "te dure" West-Europa te behouden? Vanuit politieke correctheid en "normaal sociaal fatsoen" gezien natuurlijk "een schande".

Maar macro-economisch gezien is dit de koers die op het kompas staat. Als de overheid de kosten niet weet te drukken, zullen ondernemers proberen dat op eigen houtje te doen.

A-sociaal óf gewoon realistisch? Time will learn it.

Ik had in mijn vroegere vak nog wel eens te doen met ontslagen en kwam nooit op zulke adviezen. Ook dat is nu in het oude vak gewijzigd, denk ik. Dit alles leek "toen" (-10 jaartjes) ondenkbaar.

**LAAT JE OPEREREN OP VACANTIE.

Nee, niet in India, Turkije, Marokko, Tunesië of Zuid-Afrika, maar dichterbij huis, bijvoorbeeld in Lyon. Een gemengd uitje voor U zoals: een lifting en daarna (helemaal nieuw) een tour door Lyon of, na een bestralingkje lekker shoppen of, een IVF-tje en daarna zwanger op museumtocht. Uiteraard vooral voor de beterbetaalden onder ons, bijvoorbeeld komend van rondom de Perzische Golf. Na Duitsland, Zwitserland komt nu ook Lyon flink opzetten: al 1000 mixed tours vorig jaar en dat kan makkelijk verdubbelen. Langere nazorg? Moet thuis dus. En het perspectief? In India kwamen intussen al ...1 miljoen medische toeristen. Kassa: 5 miljard eurotjes. Dus, medisch toerisme: goed voor iedereen; een nieuwe vorm van ontwikkelingshulp. En ook een breuk met de negatieve indruk die kleeft aan een medisch probleem. Creatief, is het toverwoord.

**FRANKRIJK; VOOROP IN DE MONDIALE ENERGIESTRIJD.

(Of: Het *andere* Franrijk, dat van het gemondialiseerde bedrijfsleven!).

Total staat nu al 5^e op de wereldlijst voor olie en gas. Na Exxon (VS), BP en Shell (Ned./UK) en Chevron(VS). Total is daarbij even "groot" als Shell en Chevron.

Op de uraniumlijst staat Areva (Fr.) op 2; na Canada. De VS staan op een verre 10^e plek. Rusland, Australië en de UK voorin. Zo dat had U niet gedacht (en ik ook niet).

Enkele heldendaden:

In Mexico en Afrika is Frankrijk zeer actief en ok in de Kaspische zee doet Total aan diepe exploitatie, met nieuwe, riskante technologie. In Rusland is men actief in gasexploitatie en in Australië wordt fors meegedaan in uranium-exploitatie. Niet te vergeten China, waar de fransen alles doen om de nucleaire markt te beheersen.

Dit zijn de huidige speerpunten van het land met 58 kerncentrales, een nieuw concept voor deze fabrieken waarvan twee in aanbouw en...zoals het nu lijkt, de toekomstige hoofdplek voor kernfusie-technologie (ITER Caderache, bij ons om de hoek).

Er is wereldwijd een medogenloze run op olie etc., nu de barrel al bijna 60 dollar doet. De risico's zijn groot, de technologie ingewikkeld en torenhoge investeringen mn vanwege grote diepten en moeilijke sites. De gasbellen bij noord- en zuidpool worden internationaal "besprongen". Want na de olie gaat het over gas en uranium. De Duitsers zijn hyperactief in Oost-Europa: ze kopen alle energie producties en distributies op. De Russen zijn uiterst voorzichtig geworden en zeer selectief mbt hun gouden (gas)kip.

Het beeld: zij die HET hebben, houden af en willen liever niet superproduceren. Ze remmen de exploitatie. Protectionisme in Mexico en Rusland. Zij die niets hebben jagen als bezetenen over de wereld. Petrochina en Sinopec (China) kopen waar het maar kan rechten op op voorraden/exploitaties. Een ware ratrace met de bestaande bronnen als inzet.

Wat zijn bij dit alles de "alternatieven" nu eigenlijk waard? Redden zij als we (in 2030) van 6 naar 8 miljard aardbewoners zijn gegroeid en niet 9000 miljard ton olie maar 15.000 miljard uit de grond moet? In de lift zitten: nucleaire energie en hydro-energie (uit waterkracht). Maar ze zijn NOG steeds (te) duur. Bio-brandstoffen komen eraan, maar de distributie-ombouw is gigantisch en duur. Wind en zon, teleurstellend ...duur! En de kernfusie-technologie is veelbelovend maar op z'n vroegst over 25 jaren.

Waar wel nog veel kan is: de verspillsbestrijding! Men spreekt over 20% van het huidig verbruik!

Het blijft dus spannend. Op korte termijn is het vechten en afpikken"" geblazen (EN bezuinigen op verbruik!). Op wat langere termijn (mee)investeren in diepe

exploitaties/nieuwe technolgie en op nog lange termijn.....eigenlijk alleen maar de kernfusie.

Wij zijn bevoorrecht hier: we liggen gewoon in de zon. En s'winters kun je buiten ook in de wintersportzon (en daarna vroeg naar bed). Vervolgens wonen wij "bovenop" de ITER-reactor (binnenkort). Dus wat er ook gebeurt wij krijgen later ook nog wel stroom en nemen dan... de elektrische auto en fiets. We zitten hier gebeiteld. Het is maar dat U het weet.

****GEROMMEL BIJ AIRBUS.**

De A380 vliegt en is een wereldwondertje. Maar Airbus staat bol van de intern politieke ruzie over de opvolging van het verdwenen opperhoofd. En, hoe kan het anders, de strijd gaat tussen een duitse of een franse kandidaat. De Europese malaise, dus ook hier... Intussen is Boeiing opgestaan en opent de aanval met een erg goed idee. Omdat er geen Airbus-topman is, verloor men al enkele strategisch belangrijke orders. Dat is schrikken als je 350 stuks MOET verkopen om de investeringen te amortiseren en mede door de stijgende olieprijs die de verkoopprijs doen dalen. Zoals Bush meteen insprong bij Turkije dat zijn Europese lidmaatschap ziet vervliegen, is Boeiing gelijk ingesprongen op het bestuursloze interregnum bij Airbus. De trots van Jacques Chirac bij zijn Europese opper vlak VOOR het "neen" viel. Het zit hem niet echt mee.

****EDF EN DESIËSTA.**

In haar bedrijfsblad (EDF=Electricité de France) stond het expliciet: "Het menselijke organisme heeft elke twee uur behoefte aan ontspanning en rust". Dat hadden de medewerkers al lang begrepen, maar nu is het ook nog officieel medegedeeld en omarmd. Te verwachten is nu dat wij in de nabije toekomst ook elke twee uur even geen elektriciteit meer zullen krijgen. Immers dat is de uiteindelijke konsekwentie van deze wetenschappelijke oer-uitspraak. Mij doet het niks, want ik slaap al jaren om de twee uur. Heerlijk!

****EEN FLESJE VAN WIJLEN MITTERAND?**

De familie van de overleden president heeft behoefte aan cash. Men fluistert dat de oudste zoon, met duistere zaakjes in Afrika, de familieschatkist tot de bodem heeft leeg gekregen. Een veiling biedt nu wat relatiegeschenkjes van wijlen Francois aan:

- een magnum Chateau d'Yquem 1986 (inzet: 270 euro)
- een flesje La Fitte-Rothschild 1981 (220 euro)
- idem Mouton_Rothschild 1990 (750 euro de zes).

Voor de echte en eenvoudige drinker heb ik wat beters: een Terre des Truffles uit de Cave Coöperative van Mormoiron 2003 voor 7 euro. Dus voor die La Fitte R. van Francois lever ik U 35 flessen "Truffles". Maar helaas, het smaakt natuurlijk niet naar Mitterand. Blijft de vraag wat onze Terre des Truffles zou doen als ie in de cave van Francois zou hebben gelegen. Of drinken dat soort mensen onze pinard niet?

.....

.....

II.GESCHIEDENIS VAN MORGEN?

EUROPA.

****DE NIEUWE KLAP.**

Londen was aan de beurt en de gevolgen hiervan zijn nog niet helder. Het kwaad dat fanatisme aanricht is weer eens hard duidelijk geworden. Laten we er ferm tegen strijden, ...maar niet vervallen tot contra-fanatisme. Wat daarvan komt, moet ons intussen bekend zijn.

En, bravo voor de Luxo's (zo heten volgens onze luxemburgse vrienden hun landgenoten). Hun opperhoofd Juncker kan nu aanblijven, want hij had zijn lot aan de

uitslag verbonden. Intussen manoeuvreert Tony B. al stevig als nieuwe voorzitter; let op hem. Hij is een van de echte koersbepalers in de grote Europese leegte.

****PENSIOENGEMANOEUVEREER.**

Ik overschreed recent de finish van mijn 63^e levensjaar. Noch twee jaar en dan zal mijn "attaque" beginnen op diverse pensioenboeren en "de donatie van Drees-zaliger". En wat krijg ik toegezonden van een Belgische kennis, die dit van internet plukte (bron: Financieel Dagblad 27-6-2005)...? Lees mee:

Een kop: "DSM schuift pensioenrisico naar personeel". Vanaf 2006 hoeft DSM niet meer bij te springen als er tekorten in het pensioenfonds ontstaan... Deze worden dan volledig opgevangen door... de 20.000 pensioendeelnemers, die dan **OP HUN RECHTEN WORDEN GEKORT**". En wat verderop: "Dit akkoord tussen DSM en de vakbonden is al twee weken geleden bereikt.... EN, Wij zijn hier in principe tegen, zegt CNV-er van Dijk..... (maar ging toch akkoord", omdat ze begrip hebben voor de internationale ontwikkelingen"). En tenslotte: De SNS-groep ging DSM al voor, Akzo Nobel onderhandelt nog....

Ik discussieerde hierover al vaak met diverse vrienden en kennissen. Zij verzekerden mij dan dat "kortten op pensioenrechten niet KON", immers dat stond toch op papier en je hebt toch een levenlang gelapt". En ik riep dan: "waar niets meer is, verliest zelfs de keizer zijn recht". Dat zag ik toch wel HEEL verkeerd vond men.

Nu hoor ik dit en begrijp dat ik wat meer gelijk krijg dan zij. Want "internationale ontwikkelingen" zijn er volop. Nu en voor de komende 25 jaar. En 2006 is 1,5 jaar voor ik mijn pensioenrechten ga innen. Nu maar wachten op... de andere pensioenboeren, deze trendbreuk zal doen volgen, dat kan een kind zien aankomen!

Ik beklag me niet, want ik besef zeer goed, al jaren, dat we allemaal zullen moeten delen in een omvangrijke welvaartsherverdeling. Mondiaal en nationaal. Op is gewoon op. Schuld is... de succesrijke geschiedenis van het Westen: stokoude bejaarden, flitsende gezondheidszorg en... optimistische ouders TIJDENS de LAATSTE oorlogsjaren, toen duidelijk werd dat Hitler zou verliezen wedden vele kids geconcipieerd. De geboortegolf dus... Nobody is to blame, only history. Veel sterkte, folks.

****HET NIEUWE ESPERANTO.**

Het taalgebruik bij de laatste EG-top schijnt van een ongekend allooi te zijn geweest. Een potje uitkafferen is in Europese kring niet echt nieuw schijnt het: Polen kreeg er ooit enorm van langs toen het Amerikaanse straaljagers wilde. En Jacques deed de vuile was wel even. Nu was hij weer in vorm zegt men. Hij noemde Nederland "een volgevreten land dat niets voor armen over heeft". Die armen waren overigens niet de Franse boeren met hun subsidiebergen. En dat Olland volgevreten is, is nogal nieuw eigenlijk. Mogelijk werd bedoeld op de "aardappeleters van van Gogh" (onze politieke vluchteling van weleer).

Ook Juncker schijnt zijn remmen te hebben verloren in de discussies. Zijn teleurstelling was enorm en hij "wenste zijn opvolger, alle goeds met de budgetdiscussies 2007 e.v.". Daarmee werd Tony Blair gewaarschuwd die op 1 juli aantreedt als..... voorzitter. Lastig, als jezelf een hoofdrol speelt in die budgetruzie. Maar Tony heeft wel meer geflikt en zal de moed zeker hebben om de budgetdiscussie te openen. At stake: de torenhoge landbouwsubsidies van vooral... Frankrijk en Duitsland en, meer doen aan onderzoek- en technologie-ontwikkeling. De nieuwe "meerderheid" zal, nu de Oost-Europese (pro anglo-saksische) landen er ook bij zijn, haar kans grijpen om de "oude garde" duidelijk te maken dat ego-tripperij voorbij is. Ik, dan zie je het al voor me: Tony die s'avonds na zo'n EG-top Sjors (zijn vriend) belt en vertelt welke boze woorden onze Jacques nu weer sprak tegen de "kleintjes en de nieuwkomertjes". Of zou dat zo niet gaan?

Ik denk dat ik nu te ver ga in mijn visie op de gewoontes in die kringen. Al moet ik zeggen dat de stevige, onparlementaire taal die te horen was, het menselijkheidsgehalte van de EG voor mij wat deed toenemen. Er valt minstens weer wat te lachen. Was sich Liebt dass neckt sich, niet?

ISLAMITISCHE LANDEN.

****DE VRIJE ELEKTRONEN VAN HET TERRORISME.**

Ons beeld van het terrorisme is achterhaald: het betreft steeds minder georganiseerde groepen met een "centraal commando". De aanslagen van Madrid, Casablanca, Istanbul, Bali etc. kenden nog centrale leiding. Recent knalde het weer in Londen en iets eerder in Caïro. In Cairo blijken de zelfmoordenaars "kleine lieden, uit een familie". Broer, zus, verloofde: jonge mensen die met simpele schrootbommen mensen doodden en verwonden. Uit haat tegen het westen, vertwijfeling over hun maatschappelijke ellende en uit liefde voor Allah. Familie-terrorisme, "vrije elektronen" die nauwelijks zijn op te sporen. Intifada-achtige terreur. Zoals de anarchistenvan einde 19^e eeuw. Die bliezen meestal hoogwaardigheids - bekleeders op en deze fanaten beschadigden ook vele onschuldige mensen, in den blinde. Deze omslag in het terrorisme zal zeer moeilijk te bestrijden zijn: het gaat hier om maatschappelijke problemen, langdurige armoede en frustratie. Dat levert altijd een rekening op lange termijn op. De betalingen worden nu gedaan...

****HET CREDO VAN AYAAN.**

Mooi, fragiel en zachtaardig. Zo wordt Ayaan beschreven in de franse pers. En haar mooiste foto staat erboven. Nu ze behoort tot de 100 beroemdste mensen gaat ze door de hele wereldpers. Imagobepalend voor Nederland. Aandoenlijke verhalen over huilende aanwezigen in New York, waar ze haar gedachtenrede sprak over Theo van Gogh. Haar leven: uitgehuwelijkt, besnijdenis, vlucht en dan bedreiging met de dood, onderduiken en weer in triomf het parlement binnen. Een heldin van het vrije woord en vechtend tegen vrouwenonderdrukking. En, ook nog uit Somalië. Nederlandse, opnieuw strijder voor hoge waarden. Zoals vroeger. Maar nu komen ze (van origine) uit het buitenland.

Toch iets nieuws onder de zon.

Ik zag kort geleden een interview met haar in NOVA: gewoon indrukwekkend. Kalm, to the point en sterk als nooit tevoren. Nederland wordt te klein voor deze vrouw van wereldformaat, de hoop van vele onderdrukten. De Mandela van de vrouwen-emancipatie? Uiteraard is haar betrokkenheid bij de vaderlandse problemen niet bijster, zij heeft haar eigen, zeer persoonlijke agenda. De VVD heeft iemand met klasse, maar ze zit in het verkewerde land, helaas.

****RAZZIA IN SAOUDI-ARABIË.**

In het land van DE heilige plaatsen, wonnen de islamisten met overmacht de gemeenteraadsverkiezingen. In de eerste verkiezingen na 1964 (!) bleek duidelijk waar het volk staat: lijnrecht tegenover de machthebbers! In 178 gemeenten de meerderheid, maar, nu worden altijd nog 50% van deze raden benoemd door de koningsfamilie. Daarom "valt het eindresultaat nog mee". Een totale omwenteling in de opinie is overduidelijk en ook hoe zwak het huidige regiem staat. In het land waar ca 50% van "onze" olie zit, is het ondergronds knap instabiel. Verzoeken voor een constitutionele monarchie werden bestraft met een veroordeling "voor majesteitsschennis". We zullen nog lang autorijden met brandstof uit dictatoriale landen, al is er een minder: Irak. Maar daar is ook nog wel wat aan meer rust, democratie en stabiliteit te doen. En in Iran ook nu: U weet het al. De experts wachten op OF binnenlandse problemen EN/OF groot gedonder met de VS c.s. Zeker nu de nieuwe president een oud-terrorist blijkt te zijn. Goede reis dus. Overigens: er waren wel meer ex-terroristen presidenten.....Arafat, Ben Goerion, Mandela.....Zegt op zich niet alles. Afwachten dus.

****VERKIEZINGSTIJD IN IRAN.**

Rafsandjani wilde wel kandideren voor een derde rondje als hoogste politicus. Deze rijke zakenman (pistache-noten; auto-import) is een liberaal in economische zaken, maar erg conservatief in "sociaal-maatschappelijk" opzicht. Toch zien velen hem als "geleidelijk liberator", en zou hij best de relatie met de VS en het westen willen verbeteren. Dat is uiterst

lastig met een grote uiterst conservatieve oppositie enerzijds en een linkse, die sterk tegen de markt-economie gekant is. Daarnaast is er de akelige ruzie over nucleair oorlogstuig, die alweer eens vastliep, ondanks alle gedoe door de Europeanen. Sjors kijkt toe en laat zich niet kisten, zegt hij. Ons derde olieland dus. Intussen: foetsie Rafsjansani; de radicalen spraken forse taal. Iedereen wacht met spanning af. Intern nu burgeroorlog van modern, jong (middenstand) tegen arm, dom en fanatiek voor Allah? En/OF toenemende spanning over het nucleaire spelletje? Weapons of mass-destruction dus? Zou Sjors de tanks al oppoetsen, die met grote hoeveelheden opgeslagen zijn in Irak? Iran is echt "om de hoek". En hier zagen we op TV, de enorme luchtdoelbeveiliging in Iran rond hun grote kerncentrales (van Russische makelij). Een oud scenario lijkt uit de kast te komen. Laat ik me nu flink vergissen, please.

**DE PC VAN AL ZAQUIRI.

Omgaan met PC's is kennelijk een algemene zwakte. Na Tonino uit Amsterdam, nu nr 2 van Al Qaida ook. Hij werd op een haartje na in de kraag gepikt door Task Force 626 bij een barricade in Bagdad. Ontkwam op het nippertje, maar zijn chauffeur, zijn PC en 89.000 euro werden ingepikt. En de harde schijf zat bomvol. O.m. met familiefoto's van Al Z.

Waarom hebben deze jongens niet de goede raad opgevolgd die mijn PC-adviseur mij gaf? Waarom zetten ze hun vitale data niet op een USB-key, externe disc of op een PC in Nederland? Dat doe ik zelfs om uitval van stroom, zand in mijn harde schijf etc. te bestrijden! Onze raadgever, ene B., heeft nog veel te doen. En Al Z. moet nu extra oppassen.

**EEN KONING MET MOED.

Het gebeurt geregeld dat Mohammed VI door de achterdeur van een weeshuis binnenkomt zonder aankondiging. Enkel met zijn lijfwachten. Hij komt kijken hoe het nou "echt" toegaat in zijn corrupte en misdadige overheidsdienst. Intussen veroorzaakte dat grote paniek, en, ...diverse ingrepen en ...ontslagen. Deze "koning der armen" zoals hij door de have-nots in Marokko wordt genoemd heeft begrepen dat hij directe bemoeienis nodig heeft, om de verandering af te dwingen. De -20-jarigen (50%!) vestigen veel hoop op hun Mohammed, die de negatieve sporen van zijn vader tracht uit te wissen. Het is zijn gevecht tegen het fundamentalisme: een serieuze overheid tegenover fanatici.

Ook probeert hij de drugsproductie te minderen. Niet eenvoudig als 800.000 mensen hiermee hun boterhammen verdienen. Meer dan 25% van het nationale Product van Marokko komt uit...drugshandel! Zijn push van micro-financieringsprojecten (kleine kredieten voor kleine ondernemers) is een groot succes. Er werden in een jaar 329.000 kredieten verstrekt waarvan de meerderheid aan...vrouwen! In 2005 zullen het er 350.000 worden.

Dat is toch iets heel anders dan het nederlandse gedoe over dubbele paspoorten. Hoe goed bedoeld ook, het is echt niet het probleem van Marokko, die deze opwinding dan ook niet snappen. Zijn we overgegaan op "negatieve ontwikkelingshulp"? Want waarom helpen we Mohammed niet op zijn succesvolle aanpak, die ook iets kan betekenen voor de marokkanse jongeren in Nederland...die de drugs outlet zijn voor de producenten in Marokko? Pardon?

**ANGST IN INDONESIAË.

In het allergrootste islamitische land ter wereld is weer veel angst. De opleving van de strijd tussen christenminderheden en fundamentalisten op Celebes is de aanleiding. Al Qaida zit er achter, net zoals op Bali en op de Molukken. Toch zijn er deskundigen die zeggen dat de modernisering van de Islam zal beginnen bij de "perifere islamlanden". Dat zijn naast Indonesië ook Marokko en andere Oost-Aziatische landen. Verder weg van Mekka en Medina gaat dat beter? Laten we het hopen en, laten wij hen helpen. In ons eigenbelang, dat ook.

CHINA/INDIA.

**OUDE PC'S VOOR INDIA.

U denkt natuurlijk aan een "humanitaire" actie; uw nog prima lopende PC voor zo'n arme Indiër. Nou nee dus, dat bedoel ik niet echt. Nee, uw oude PC (ingeruild, weggegooid) en ook uw afgedankte recorders, camera's en ander elektronisch tuig gaat nu via "het oude verzamelpunt Sjanghai, naar Madras en omgeving. Daar zijn hele arme wijken sloopterreinen geworden. Mannen, vrouwen, oudjes en kids knippen met tangetjes en draaien met schroevendraaiers Uw PC c.s. uit elkaar en sorteren de onderdelen. Het brengt 1 dollar daags in het laatje. Alleen uit Frankrijk al: 1 miljoen recorders, 1,5 miljoen TV's, 2 miljoen wasmachines etc. Zo'n 16 kilo spul per kop per jaar. Big business.

Want dat zie je aan de rode Ferrari van de wijkhandelaar in Madras die deze business runt. Niks personeel; alle werkenden zijn "eigen baasjes". Mijnheer organiseert enkel "inkoop", transport en "verkoop". Een milieutaak, maatschappelijk uiterst nuttig. Geld gemaakt uit onze "vuilnisberg".

Helaas voor Officier Tonino is zijn PC niet daar beland, maar bij Peter R. de Vries. Want, via E-bay is er nu ook een "dumpservice" alwaar je je oude PC kunt verkopen. Die gaat dan naar een opkoper die garandeert dat de info wordt gewist (!) van je nog "lopende" PC, dat spreekt. Maar het lijkt me dat nu ook Tonino twijfels heeft over "deze garanties". Toch beetje link. Terug naar Madras waar blijkt dat een PC ca 1000 onderdeeltjes bevat die interessant zijn voor recycling. Vaak moet er verhit worden om te smelten, om isolatielagen te verwijderen etc. Dat gebeurt gewoon in het schuurtje met de vlam eronder. Het geeft een enorme toxische damptroep: Madras en omgeving hebben dan ook twee keer de kankerhoeveelheid van de rest van India. Tol der vooruitgang dus. Te betalen door de "have-nots", dat spreekt. Er is dus een enorme afvalstroom in beweging gekomen over de wereld. Stel u voor : uit stad X in Frankrijk vertrekt wekelijks een enorme vrachtwagen vol dumpelektronika naar de haven van Marseille alwaar dit in een zeecontainer wordt gestort. Dan gaat dit op de boot naar Sjang-Hai. Vandaar op een andere boot naar India. Intussen is er voor honderden euro's per ton aan verdiend door transporteurs. Dan gaat het spul weer in little pieces retour naar Sjang-Hai. En tenslotte komen er weer jonge PC-tjes etc. te voorschijn, die weer... naar Frankrijk komen. And again and again. Wie zei er dat de welvaart verspillend werkte? De hoeveelheid werk uit afval groeit gelijk op met de afvalberg. Alleen wordt het dure gesleep (nog) bekostigd met de zeer lage vergoedingen van de "oude" arme landen. Maar die rode Ferrari in Madras is ook per schip naar India gekomen. Op de prijs van dit dingetje een schijntje er boven op. Dit is onze werkelijkheid geworden in de globale open economie. Toch eigenlijk weer hoopvol? Liberaal eerst en dan sociaal? Zit dat dus toch diep in onze genen? Het lijkt erop. Dus dit is eigenlijk "humaan correct" op vandaag? Ik ben weer wat gerustgesteld.

** INDIA GAAT LOGAN RIJDEN.

Renault gaat samen met een grote Indiase ondernemer, om te beginnen, 50.000 Logans bouwen. In India, dat spreekt. Dat doen ze al in Roemenië, Marokko, Rusland, Colombië en ...Iran. Verkoopprijs: ca 5000 euro'tjes. Volkswagen raakt een beetje in paniek: in India verliezen ze het van ...BMW! Dus nu wordt er een wereldwijde opmars gepland van ...de Skoda's (eigendom van VW). Intussen stijgt de werkeloosheid in Frankrijk en Duitsland: gebrek aan investeringen. U ziet nu weer waarom. Nog erger: In Frankrijk komt de Logan (uit Roemenië) ook op de markt. Zware concurrentie voor de lokale Renaultjes! Dat kost weer arbeidsplaatsen. Op deze wijze leert ons de lokale industrie dat: wij te duur zijn, de lonen omlaag moeten en de arbeidstijd omhoog. Ze krijgen gelijk, U zult het zien. Maar pas als ook U in een Logan rijdt. En dat moest wel. Vanwege uw lagere salaris en m.n. het lage netto-restant. Na aftrek van de torenhoge AOW-premie en ziektekostenpremie. That's where we will go, folks! Maar we blijven echt wel in leven: een Logan schijnt prima te rijden en ...ook zuinigjes.

**TAIWAN: WIL DE ECHTE OPPOSITIE OPSTAAN?

De oppositieleider van Taiwan kreeg een excellente ontvangst in China. Overladen met egards en vele woorden die de vreedzame inlijving van de "provincie" onderstrepen moesten. De premier van Taiwan schreeuwde van alles over verraad en zo. Plots werd hij stil en meer begrijpend; Sjors had hem gebeld en verzocht vooral vriendelijk te blijven. En dat doe je dan, want Sjors is de locale bloedhond. De positie van de premier is er niet sterker op geworden en de verkiezing nadert. Wie is nu eigenlijk regering en oppositie in Taiwan?

****CHINA, DE NIEUWE VOC?**

Jawel, ik denk echt aan de Verenigde Oost-Indische Compagnie. De grootste reder en schepenbouwer ter wereld in de 17^e eeuw...in Nederland. Voorbij. We hadden nog even Cornelis Verolme en toen was het wel gedaan: verslagen door mn Korea en Japan. Nu zijn die laatsten ook aan de beurt. China heeft zo enorm veel scheepsruimte nodig, want hun in- en export gaat voor 90% over water. Dus zelf maar schepen bouwen. Over 5 jaar zijn ze groter dan Korea en Japan samen. Lekker tempo. Wij kunnen slechts weemoedig toekijken als Rotterdam straks vol ligt met chinees ijzer. Waar is ons tegengas?

****CHINOISERIES.**

Veel chinese scheepsbouwers hebben zorgen. Hun volle orderportefeuilles zijn gevuld met schepen tegen ...te lage prijzen! Want het staal steeg enorm in prijs, te gek voor woorden. Dat kwam....door de sprongsgewijze vraagstijging uit....China en India. En daar betalen wij ook nog aan mee, nu, omdat wij ook staal nodig hebben en straks omdat de schepen duurder worden. Hoogovens (bestaat nog onder de naam Chorus), steek nog een extra hoogoventje aan: booming business!

****CHINA OOK INTERNETGIGANT?**

Alle groten van het internet zijn in China te vinden en rennen elkaar omver bij het opstarten van samenwerkingen met onze gele broeders. Want in China optreden betekent ALTIJD samenwerken. Alleen rommelen in China: no way! Zo hebben Microsoft, Google, Yahoo en E-bay al vele miljoenen naar China gezonden om aldaar hun firma's te activeren. De wat grotere risico's hier vanwege de relatief grote chaos moeten op de koop toe genomen worden. Want ben je hier niet, dan ben je straks nergens meer! De nieuwe chinese zoekmachine 3721 is door Yahoo al geadopteerd. En alle grote jongens houden zich zeer zoetjes aan de strenge censuurregels van de chinese autoriteiten! Onvrijheid en grote boom gaan in China hand in hand. Very special!

****ZEILEN MET DE CHINEZEN.**

China zal meedoen met...de America Cup. Zijn schip de China Team is er al en de crew wordt getraind door....de fransen. Ook hier weer VS against China met hulp vanjawel....Jacques onderdanen. Het grootste land van deze aardkloot gaat steeds meer sportsponsoring doen en laat zich stevig zien. Stel je voor.....dat China Team de cup zou winnen, en die dan laat uitreiken op een oude chinese jonk. Enkel voor het contrast. Let op ze, mensen.

****CHINA DE NIEUWE FINANCIËLE GIGANT.**

Als je zoveel slappe was hebt als China, als je goed bent voor EEN DERDE van de economische groei in de wereld en in je eentje 7% van de wereldhandel doet en investeert all-over voor 61 miljard in een jaartje: tja dan ben je echt iemand op financieel gebied. De experts zien op dit moment China als co-leader naast de VS op dit terrein. Met zijn 610 miljard aan dollarreserves is China's gedrag cruciaal geworden mbt de wisselkoersen en rente-nivo's. Let op: China op weg naar de toppers in de G8! Geen twijfel. En Europa? Dat wordt ook hier als financieel-economisch zwakkere gezien.

****FILES IN PEKING.**

Ooit het filebericht uit Peking gehoord? Nou er staat twee keer daags kilometers blik stil in de chinese hoofdstad hoor. Slechts 20% van de bewoners hebben nog een auto maar dat zijn

er al 3 miljoen. De chinezen zijn snel op weg onze kwaaltjes op te lopen. Er ligt hier veel werk voor de wegenbouw en Rijkswaterstaat hoor ik zeggen. Waar zijn die dan nog op aan het wachten in Nederland? Filebestrijding is echt THE DUTCH DISEASE toch? Stuur Mevrouw Peys naar Peking; ze heeft haar glimlach alleszins mee daar! En laat haar dan een totsysteempje van Philips slijten aldaar? Of komt dat nu....uit China zelf?

VS.

****RUMSFELD EN PEKING.**

Het land met het 3^e hoogste defensie-budget ter wereld is natuurlijk China. Dus moet Rumsfeld dit land goed in de smiezen houden zoals dat vroeger met Rusland gebeurde niet? Het Pentagon noemt China dan ook: "our biggest rival for the 21-est century". Een soort van nieuwe koude oorlog is denkbaar, en daar is de VS in getraind. Na 9/11 zocht de VS toenadering met China en men sloot het pact tegen het terrorisme. Nu dat terreurgedoe weer wat onder controle lijkt, zijn alle Pentagonners weer richting China aan het kijken. En de VS steunen Japan bij het verkrijgen van ...de zetel in de veiligheidsraad. Dat is niet leuk voor Peking; zij worden gesteund door Frankrijk en (wat aarzelend) door....Duitsland. Dezelfde clubjes en coalities everywhere. Wordt het TWWE- of DRIE-stromenland, na de crisis?

****MONDIALISERING VANHOOGWAARDIGE OPLEIDINGEN.**

Twee amerikaanse zwaargewichten in internationale opleidingen, Laureate Education (650 miljoen dollar omzet) en Career Corporation (1700 miljoen) kopen in Frankrijk alles op aan prestigieuze (privé) opleidingsinstituten. 150.000 studenten in 12 landen is niet genoeg. Dus werden ESCE (handel), ECE (elektronica) en IFG (org/management) in Frankrijk al gekocht. Enkel het diploma wordt nu wereldwijd "gepromoot", zeggen de amerikanen tegen de verontruste fransen. M.n. tegen de politici dan. "We zijn geen MacDonalds" roepende deze kopers! Career Education is overigens een Nasdaqfonds.

Nu blijkt dat Frankrijk enorm weinig investeert in dit super-onderwijs. Slechts 40 miljoen per jaar voor 55 instellingen: 5-8% van hun budget komt als subsidies. De amerikanen doen 10-20 keer meer.....Dus stelde de franse regering nu een onderzoekscommissie in. Dat schiet nog niet op. Oud Europa heeft mogelijk te weinig pecunia in onderwijs van hoog nivo gestopt. Geen nood dat doen anderen wel: VS, China India.....Want waarom dat zo vitaal is, weten we allen. Maar we doen..zeer weinig. Achtung!

****DODELIJKE WETTEN.**

In Florida komt het Wilde Westen weer helemaal terug. Het land van Jed Bush heeft nu een wet aangenomen die zegt dat je gewapend rond mag lopen. Om je te kunnen verdedigen natuurlijk. Ook al joeg je een belager al met een grote mond weg, als je hem daarna raakt krijg je niet zo maar straf. Wettelijke zelfverdediging wordt ...uitgebreid. De American Rifle Organisation is in de hemel: dit zal de criminaliteit en het onveiligheidsgevoel snel doen afnemen. Halleluja. De locale politie houdt echter zijn hart vast; zij vrezen het omgekeerde. Kwestie van opvatting? In Frankrijk is men, op het platteland, ook ruim van schiettuig voorzien. Floberts van opa en de nodige jachtgeweren. Normaal. Maar ook hier hoor je velen hun recht claimen om een indringer etc. te mogen bevuren uit zelfverdediging. Vooralsnog kom je hier dan nog in de gevangenis. Dus, Jed Bush, zien we hier voorlopig nog geen vakantie houden!

****SJORS MOET OP DE CENTEN PASSEN.**

Sjors begint aan een tweede ronde, als een koning! Hij maakt steeds meer een positieve indruk in de wereld. En hij blijkt niet zo dom als werd beweerd. Imaging dus. Thuis is hij ondanks vele doden en gewonden in Irak zeer populair. Ook de enorme tekorten rekent hem niemand aan: werkeloosheid laag, groei redelijk. Hup met de geit. Maar de oorlog is duur. Stel U voor: het VS-tekort wordt met 80% (ja, u leest goed!) van het wereldspaarbedrag per jaar gefinancierd. Maar hij kent geen stabiliteitspact en zo. Nu een 4% jaarlijks begrotingstekort (Duitslans schijnt niet minder te hebben) en de cumulatieve

staatsschuld is 30% van het BNP. Maar de dollar zwabbert en de financiers beginnen zich toch de kredietwaardigheid van Sjors af te vragen. Gaat hij NOG verder?

Nee, Sjors krijgt nu signaal om op de rem te gaan. Hij zal wel moeten als de geldschieters het feestje niet meer willen betalen. Het akelige is dat dit voor ons op KT niet zo leuk is: de groei zal gaan afremmen. Nederland heeft nu voor het eerst in vele jaren...een achteruitgang in BNP gescoord. Zalm heeft de boekhouding keurig op orde, maar er wordt niet meer genoeg "verdiend", ai. Wat moeten we nou eigenlijk aan die Sjors aanbevelen?

****MACDO IN DE KERK.**

Vroeger zaten hier en daar de mannen in de kroeg als de vrouwen en kids in de kerk zaten. De pastoor concureerde hevig met de kroegbaas. Dat is nu bij vele kerkgenootschappen in de VS voorbij: de dominee werd zelf kroegbaas. Zo eenvoudig is het dus, om je kerk te vullen. Bier, hamburgers naast het doopvont (doopbassin eigenlijk) en de kerkbijdrage wordt er lager van. Pret en geloof kunnen best samengaan, ziet u. There's no business like church-business.

****LAURA OP TOURNÉE.**

Laura alleen in Caïro! Nou ja, alleen... maar toch. Ze ging erheen omdat Mubarak had besloten ook andere kandidaten dan hijzelf toe te laten bij de Egyptische verkiezingen. Het charme-offensief van Sjors gaat dus onverdroten door. Ook ging Laura op bezoek bij het TV-programma Sesame Straat dat in Egypte populair is, bij de kids. Alam Simsim (zo heet Sesame straat hier) wordt gefinancierd door Washington moet u weten. Dus als u binnenkort Swarzenegger bij Nova ziet, wees gerust, enkel "charm-offensief going on".

****GESTUURD DOOR CONDI.**

"Condoleezza Rice stuurde haar rechterhand naar een groot aantal Europese leiders na het dubbele "nee". De boodschap was dat de States het gedonder binnen de EG helemaal niet toejuichten, integendeel, men hoopte altijd weer op een sterk Europa dat samenwerkt met de VS. Tja, als je dat toegewenst krijgt van de speciale afgezant, die vroeger VS-ambassadeur voor Polen was, weet je niet wat echt wordt bedoeld. Immers, de Oost-Europese landen zijn sterk pro-VS, en dat zijn met de UK, de opposities tegen het "oude Europa" met Frankrijk en Duitsland voorop. Je mag aannemen dat de afgezant van Condi bij Jacques en Gerhard niet veel thee heeft gedronken. De VS slaapt allerminst, ook niet in haar Europa-politiek.

TECHNOLOGIE.

****ZONNE-IMPULSEN.**

Een Airbus 380 drinkt 290 ton kerosine bij een vlucht om de aarde; de Solar Impulse...drinkt niks. Bertrand Picard gaat met zijn zonnenvliegtuig om de aarde vliegen op zijn vleugels van 80 meter breed. Even lang als die van de 380, maar dan wel vol met zonnecellen. Om stroom te maken voor de twee motoren van 35 pk en om de batterij van 400 kilo vol te laden; dat voor....s' nachts. Met 50-100 km/uur duurt het 12 dagen om rond te komen, dus, twee/drie keer de piloot wisselen. Landen en weer starten en omhoog naar 12.000 meter hoog. Hij kost "maar" 40 miljoen euro. Dit zijn voor het moment de twee uitersten in de luchtvaart. U krijgt ooit de keus, misschien.

****DE PRIUS.**

Hij kwam al in 1997, deze hybride auto met elektrische- en benzinemotor. In de VS werden er 100.000 exemplaren van verkocht, in Europa veel minder. Hij rijdt op de electro-motor, behalve bij het optrekken dan komt ook de benzinemotor meehelpen. Verder laadt de benzinemotor (mbv een generator) de batterijen op. Want hij hoeft NIET aan het stopcontact. De techniek komt deels uit...de TGV!

In de VS zijn er nu technische problemen geconstateerd, die worden onderzocht: de Prius loopt wel eens warm. De geestelijke vader wijt dit aan "te weinig ontwikkelings-inspanning";

de Prius blijft volgens hem een stiefkind. Toch gelooft men steeds meer in deze hybrides zonder stopcontact-laderij. Want alleen electrisch lukt niet: de batterijen hiervoor zijn er niet, ondanks 25 jaren onderzoek. Dus nu toch op naar de kern-auto?

****DE LOGAN.**

Hij staat hier niet vanwege technische hoogstandjes maar vanwege zijn prijs/kwaliteitsverhouding. Want 7500 euro voor deze prima familie-auto is wonderlijk. Dacia (Roemenië) maakt hem voor Renault die met hem de Modus en de Megane beconcoreert. Het succes in Oost-Europa en Zuid-Amerika is al groot. Zou Renault met deze politiek vooruitlopen op de te verwachten (verlaging van de)welvaart in ...Europa? Op wil Renault de kostenverlaging voor produktie in Europa afdwingen dopor deze concurrentie-truc? Iemand zei het: als de regeringen het niet doen (kosten omlaag dus) moet het bedrijfsleven het zelf maar doen.....Is het al zo ver?

****DIGITAAL BRAILLE.**

Het in braille lezen van (gedigitaliseerde) teksten kan. Je moet een speciaal programma hebben dat een speciaal toetsenbord bestuurt. Het programma zorgt ervoor dat kleine plastic pinnetjes omhoog/omlaag gaan die zo de brailletekens maken. Die kunnen dan met de vingertoppen worden uitgelezen. Nu moet er natuurlijk nog meer digitale tekst beschikbaar komen. Google zal zeker helpen met zijn gigantische digitalisatieproject van bibliotheken (miljoenen boeken digitaal opvraagbaar) en natuurlijk komt er nog meer. Na de "ingelezen" CD's die je kunt beluisteren nu dus ook PC-lezen in braille. ICT ook een zegen voor de mensheid dus; en zeker nu de mensheid het voor elkaar heeft om zo lang te leven.

****AU DODO.**

Dodo betekent in slang-frans: slapen (DORmir). In de VS is "napping" (een dutje doen) erg populair aan het worden net als inParijs. Wij doen hier niks anders in de Midi natuurlijk. Want NASA zegt: 20 minuutjes "dodo" doet je dag 2 uur verlengen! Meer energie, langer fit dus. In Parijs, in massage-salons en fitnesses kun je nu effe binnenstappen, een thee drinken, en, je bedje opzoeken voor 30 minuutjes. Gewekt wordt je zachtjes door een liefvallige heer/dame (naar keus dus). Er wordt gefluisterd dat sommigen nu nooit meer thuis "dodo" komen doen..... En u ziet, dat EDF (zie hierboven) wel wat overdrijft met zijn stelling van...elke twee uur dodo. Dachten we al..

.....
.....

III.ALLEDAAGS UIT DE MIDI.

****La Fete de La Truffe (1999).**

Op het jaarlijkse truffelfeest in Modène, een piepklein dorpje tegen een van de hellingen van de Ventoux, zagen en hoorden we belangrijke dingen over dit gastronomische zwarte goud. Zo zagen wij een energiek echtpaar in hun marktstalletje, zittend achter een bordje met het opschrift Agri-Truffe. Ze verkochten kleine boompjes in potjes, waarvan de wortels zijn "geïnfecteerd" met de truffelschimmel. Die kunnen dus zomaar in Uw Provençaalse tuin worden geplant. Zelfs de klantenverhalen ontbreken niet in het bijgeleverde foldertje: vele kilo's truffes na 6 jaar en dat alles zonder te hoeven zoeken met ongehoorzame honden of knorrende varkens. Te gek dus!! Maar garantie kan natuurlijk niet worden gegeven; immers, er moet enige ruimte blijven voor echt, risicovol ondernemersgedrag. En de tijd die verstrijkt tot het eerste oogstjaar aanbreekt kan worden gevuld met het zoeken naar wilde truffels, in de vrije natuur. De daarvoor benodigde honden waren natuurlijk ook in Modène te koop.

Ik had al snel contact met een van hen, waarschijnlijk omdat hij/zij iets bekends rook. Dat kan, want mijn aura is vroeger voor eeuwig besmeukt met de geur van rommedoekes. Die doet in de verte denken aan de "neus" van de zwarte truffel. (Voor de minder ontwikkelden: rommedoekes zijn zeer sterk geurende limburgse kaasjes).

De oudste detectiemethode is overigens die met het (huis)varken. Maar helaas, het beest heeft in onze moderne post-agrarische tijd een nogal slechte naam gekregen. Dus daarom geen gezellig knorrende, mollige varkens op deze markt. Dommage!

De beste truffelhond is (volgens de boekjes) de dachshond. Dat werd in Modene echter krachtig ontkend door de aanwezige truffelhondenverkoper. Het ras is , zo zei hij, nauwelijks interessant: het komt vooral aan op de opvoeding. En zijn opvoedingsmethode was natuurlijk absoluut superieur!! Inderdaad, zagen we geen enkele dachs in zijn levende collectie! En ook hier geen enkele garantie natuurlijk: in truffelland bestaat echt geen gesjoemel!?

Overigens, dachten we, hoe bewijs je nou in zo'n geval, het onvermogen van zo'n hond? Als je in de vrije natuur niets met hem vindt, zijn er natuurlijk gewoon geen truffels in dat gebied! En als je zo'n truffelboompje zou kopen, duurt het 5 jaar voor er truffels zijn. Dan is zo'n hond alweer bejaard en weet echt niet meer hoe een truffel ruikt. En om nu elke week truffels te gaan kopen om de hond te trainen is ook niet echt een goedkope levensstijl.

Mijn bedrijfskundige opvoeding deed me even rekenen aan het z.g. Break-Even point. Dit punt van financieel evenwicht wordt bereikt als je ca 4 kg truffels hebt gevonden (prijs hond: ca Fl 12.000,- ; 4 kg (winter)truffels ca 4x fl. 3000; ergo). Het "dagelijkse onderhoud" van de hond laat ik even buiten dit sommetje, want je hebt intussen ook gewoon een leuke hond! Of deze ook waakzaam is kon echter niemand ons echt duidelijk maken. Ai! Ook wist niemand ons te vertellen hoeveel kilo's er per boompje kunnen worden geoogst. Wat jammer toch.

Na dit alles zijn we maar gaan lunchen; natuurlijk omelette aux truffes. Dat, en ook veel andere truffelgerechten, kun je eten in het piepkleine restaurantje in Modène: la Table de la Truffe.

Heerlijk en ook gemakkelijk eigenlijk. Geen onzekerheidsgevoelens, geen investeringsgeraken, geen gezwoeg in de tuin en ook geen zorgen om de gezondheid en de opvoeding van Truffe (want zo hoort een truffelhond natuurlijk te heten). Alors, bon appetit!

PS: Een truffe is eigenlijk de naam voor de neus van een hond. En ook soms die van de mens. Want men spreekt hier ook wel eens van "je een klap op je truffe geven". Dus u bent weer gewaarschuwd.

****BROCANTERIE (1997).**

" Cent-cinquante, monsieur!" roept Henri B., brocanteur te L'Isle sur la Sorgue, als ik een stoffige 50-er jaren kapstok omhoog steek. Ik heb eerst een immense berg "bibelots" moeten wegruimen om het ding te pakken te krijgen, want alles ligt hier in een perfecte chaos op en over elkaar.

Zijn "vraagprijse" is niet mis, maar ik weet intussen een beetje hoe het hier werkt. Dus zoek ik er nog wat bij en vraag dan de prijs van beide dingen samen. Deze aanpak geeft Henri de kans onopvallend te retireren en het betekent voor mij, een leuke totaalprijs voor twee "hebbedingetjes".

Een bezoekje aan Henri, op het Ile des Brocanteurs in L'Isle, is echt een happening voor de "chineurs" (snuffelaars) onder ons. Zijn "boutique" is eigenlijk niet meer dan een onduidelijk geheel van palen, golfplaten en wat dekzeilen. Deze is door Henri en zijn familie op onnavolgbare wijze volgepropt met alle ouds van deze wereld: meubels, glaswerk, gereedschap, auto-onderdelen, oude radio's, koffers, boeken, vazen, kachels en zelfs linnen nonnenkleren.

Het commerciële hart wordt gevormd door een gammele tafel met geruit tafelkleed erop, waarop altijd iets eet- en drinkbaars staat. Hier zitten Henri en zijn vrouw Solange (die hij conseqvent "ma fille" noemt), meestal te babbelen met de steeds aanwezige visiteurs. De klant kan de zeer geanimeerde conversatie over werkelijk van alles, zonder schroom beluisteren. Ik heb zelf al vaker staan luisteren naar merkwaardige gesprekken over onderwerpen als: de keuze van een zerk voor een dierbare overledene, de herinneringen aan

de (helaas te vroeg overleden) wonderhond Turtur (Henri's lieveling) en - bovenal-, de sappige verhalen over de provencaalse keuken.

Het lijkt of niemand hier in "de klant" geïnteresseerd is. Maar dat is slechts schijn. Op het moment dat iemand, vanuit een van de vele gangetjes: "combien" roept, komt er direct een prijsje te voorschijn, gevolgd door een uitvoerige lofzang over de onderhavige "handel". Henri en "ma fille", schudden dat moeiteloos uit hun mouwen; alsof ze vorige week nog de laatste verkoopcursus bezochten.

De "lay-out" van deze zaak is een belevenis: er zijn een aantal met elkaar verbonden "hokken", waaraan wat gammele afdaken zijn vastgeschroefd. Het geheel is gegroepeerd rond een soort huiskamer met daarin de eerder genoemde "centrale" tafel.

In een van de hokken, staan de bezoekers verbaasd te staren naar de hier neer gekwakte leeftocht van de familie. We zien er: een kistje tomaten, nog een kistje met appels en peren, een raffeltje baguettes, een bord vol perziken, een grote kom salade en, op de vloer, een verzameling alcoholica waarmee je elk gewenst promillage in zeer korte tijd kunt bereiken. Daartussen staat een oude houten radio die, wat krakend, RF Vaucluse probeert te reproduceren. Tenslotte, tegen de muur, nog een metershoog Mariabeeld (met wat transportschade, natuurlijk), dat vroom de wacht houdt bij al deze regionale delicatessen.

Je ziet iedereen die op deze plek aankomt, even in verwarring raken. Na honderden stukken brocante te hebben betast, pak je immers ook "automatisch" een uitgestalde tomaat, appel of peer even vast. Vervolgens zie je dan de betrokkene, wat geschrokken zijn/haar hand terugtrekken, als hij/zij beseft dat dit niet de groenteboer kan zijn.

Wie rond het middaguur komt kan dit alles niet gebeuren. Dan zitten Henri, "ma fille", en de verzameling zonen, dochters en hun aanhang, uitgebreid en zeer ontspannen te peuzelen aan het dejeuner, dat ze uit het voorraadhok hebben gehaald. De glazen waaruit ze drinken, zijn uiteraard even uit de eigen bonte verzameling "geleend": dat is immers gemakkelijk en het smaakt ook veel beter.

"Ma fille" babbelt voortdurend op een lief, zangerig toontje tegen iedereen en voert, nauwelijks opvallend, de "regie" van het tafelend geheel. De lach die ze daarbij af en toe produceert, doet mij denken aan het geluid van een lief geitje dat vele jaren Den Haag heeft gewoond.

Het geheel maakt een amateuristische, zeer ontspannen en onverschillige indruk. Maar, vergist U zich niet! Onze Henri weet als de beste uit de aangevoerde zolder-, kelder- en schuurinventaris, feilloos dat te selecteren, wat de vele andere antiques/brocanteurs uit L'Isle willen!

Immers, deze familie zorgt grotendeels voor de aanvoer van "de negotie" van de vele collega's, door de boedels, komend van zolders etc. hier aan te bieden.

Zo zag ik eens op een zaterdagmorgen in de vroegte, Michel B., "de" grote, lokaal en zelfs (inter)nationaal bekende antiques-decorateur, in al zijn omvang, bij Henri tussen de rommel staan graven. Michel stond midden tussen de spullen en maakte opgewonden, hoge, kirrende geluidjes. En geen wonder, want hij had een schitterende spiegellijst "geschoten" en uitgegraven uit de stapels stoffige louvre-deurtjes en kastwanden. Nu probeerde hij Henri tot een weggeefprijsje te bewegen, door vele malen "mon ami" te roepen, afgewisseld met "tres chère Henri's".

Maar, en dit vooral als troost voor al die lieden, die het statige etablissement van Michel ooit bezochten en die vervolgens, geheel verdoofd en ontgoocheld door de astronomische prijzen, toch nog de weg naar buiten naar buiten vonden: onze Henri hield vast aan zijn prijs, een stevig bedragje. Ook toen Michel zich tot "ma fille" wendde, in een wanhopige, wat laffe poging om Henri langs relationele weg, plat te krijgen, gaf deze geen krimp. En zo zag ik Michel, met zijn Wiener sangerknabenstemmetje en dito bewegingkjes, even later zijn portefeuille trekken en de nodige franse lappen uittellen in de wat groezelige hand van Henri.

Hij keek desondanks toch verliefd naar de veroverde spiegellijst en daarmee demonstreerde hij dat Henri nog te laag in prijs zat. Want hij dacht natuurlijk al aan een american miss, met een kast van een "mas" in de Luberon, die hij vele dollars zou laten lappen voor dit stukje antiek, dat Henri's zonen waarschijnlijk voor "nop" hebben weggesleept van een zolder in Oppede-le Vieux! Hoe dan ook, dit demonstreert nog eens hoe het in de wereld van puces, brocante en

antiek toegaat; wie het grondwerk doet en wie vervolgens het grote geld maakt bij zijn wat "snobbish" klanten.

Dus, laat onze Henri en zijn familie maar schuiven; zij hebben het zichtbaar goed en ze zijn tevreden. Ook al heeft "Ma fille" al maanden hetzelfde allerzoetste, rose vest aan en draagt Henri steevast dezelfde grijs-wit geruite pet en een nogal onduidelijk soort trui. Ze vinden dat allemaal niet zo belangrijk; voor hun telt de "joie de vivre", in hun unieke rommelwinkel op het pleintje in Isle.

Ga zelf maar eens kijken; loop er wat rond, luister, kijk en ... ruik. Want, oude spullen, hebben een onvervreembare geur. Sommigen noemen het muf, ik noem het de intrigerende geur van het verleden van de mensheid.

1997; L'Isle sur la Sorgue.

PS: Bij een recent bezoek is gebleken dat Solange nu de echte chef van de onderneming is geworden: Henri heeft zijn retraite "genomen". Dit historisch feit werd terstond bewezen bij ons bezoek: Henri gaf mij zijn nieuwe zakelijke kaartje. Pardon, niet het zijne maar dat van ...Solange. En nu is elke twijfel weggenomen. Henri is met pensioen gegaan. Als u hem zoeken zou, ga gewoon naar de oude plek, hij is daar altijd te vinden. Want Solange kookt daar nog steeds, weet U. Solange: Bon Courage!

IV. JOURNAL MORMOIRONAIS.

****BEERPUTJE** (of: over onze relaties met de overheid).

Na bijna 10 jaar wonen hier, (en al weer op 4 plekken), wilde ik wel eens de balans opmaken t.a.v. de dienstverlening door overheid en aanverwanten. Hierbij wil ik op geen enkele wijze de ijzersterke positie van ene Peter Mayle belagen; zo hoog schieten zal me niet lukken. Maar bij het opmaken van een conclusie voor onze relaties met de overheid moest toch wel worden geconcludeerd dat er gesproken moet worden over een matige tot stevige gespannenheid op dit vlak. Nu heb ik ruim tien jaar in Nederland als consultant ook flink te maken gehad met gemeenten, woningbouwcorporaties etc., en dus mag ik me beroepen op enige wijsheid in deze. Maar mijn ervaringen in la douce France zijn er enkel als "klant", burger, citoyen zoals men hier zegt. Zo ontstond een bloemlezing van evenementen van diverse omvang , duur en intensiteit. En er zit nog een pikante kwestie in de pijlpijn ook! Al eerder vernam U van mijn innige samenwerking met EDF, de stroomboeren hier. Omdat ik discretie heb leren kennen als een belangrijk cultuurelement in het franse, zal ik verder spreken zonder namen van personen en plaatsen. Het zal U een zorg zijn, natuurlijk, maar wij moeten hier nog even mee. En op de zwarte lijst stond ik al eens hier en daar; geen optimale plek hoor!

Dus dit als aanloopje en nu aan het zware werk. Ik zweer U dat alles wat komt op waarheid berust! Ik open dit reeksje met een vroege ervaring en bedacht daarvoor de naam:

ONS BEERPUTJE.

Van beerputten had ik geen verstand; ik zag ze ooit nog wel op de boerderijen van opa's en oma's. Ze roken niet best en ik had weinig belangstelling voor hun inhoud. Dat veranderde ooit hier in de Provence: noodzakelijkerwijs.

Riolering is hier, op het platteland, een nogal recent fenomeen. De meesten hadden hier een "fosse septique" een septische tank of in oud-nederlands "een beerput". Bij een verbouwingsvergunning die we veroverden, werd medegedeeld dat we geen septische tank

mochten plaatsen. Verboden, omdat het dorp aldra over echte riolering zou beschikken. Prima dachten wel! Dus er werd gebouwd vanuit deze zekerheid: diverse potten en bakken werden aan pijpen vastgeklemd die naar een rioolput zouden leiden, later dan. Met een licht gemoed bouwde ik voort en naderde zo langzaam het moment dat permanente bewoning zou gaan plaatsvinden. Maar vooralsnog, niks te zien of te horen van “le tout à l’égout” (=de riolering). Op dus naar onze mairie (gemeentehuis) alwaar de dienstdoende achter de oude balie me uitlegde dat er een vertraging had plaatsgevonden. Ingewikkeld verhaal over ruzies tussen instanties, maar, dank zei veel inspanningen zou het riool er toch over 6 maanden er wel zijn.

Licht verontrust zwoegde ik verder en het uur “U” kwam erg dichtbij. Weer naar de mairie. Inderdaad, mijnheer, er is weer wat vertraging, maar over 3 maanden zal het toch wel dik voor elkaar zijn. Au revoir.

Maar ik had nu wel wat angstige voorgevoelens en vroeg een onderhoud aan met “notre maire”, ook notaris toen; want hier kies je de burgervader. Deze ontving me vriendelijk maar ook wat afstandelijk en niet ontspannen. We spraken onder vier ogen.

Ik deed mijn verhaal over vergunningen, verbod op tanks en over beloften over riolering. Hij knikte zeer instemmend: mijn parcours was vooralsnog foutloos. En toen sprak hij: “Deze dingen komen voor in het leven, monsieur”. Dat was ik hartgrondig eens en dus sprak ik over (mijn) rechten en (zijn) plichten, over het ontbreken van een net alternatief voor mij en over....vergoeding van eventuele extra-kosten die ik zou moeten maken om van mijn vergunning te kunnen profiteren. Hij glimlachte en ...zweeg. Ik deed mijn voorstel: ik zou een voorlopige beerput maken en de kosten daarvan declareren. Hij bleef glimlachen en ...zweeg. Toe mijnlaatste toevoeging: ik nam aan dat hij geen problemen zou maken van het OVERTREDEN van de vergunningsvoorwaarden tgv overmacht? Hij keek wat strakker.....maar zweeg. Ik begreep dat mijn tijd om was en nog wat mompelend over “Liberté (die van de maire danwel), Egalité en Fraternité, vertrok ik nogal ontevreden over de gang van zaken.

Thuisgekomen, peinsde ik over de te volgen tactiek. Ik zat mooi klem eigenlijk, want herrie met de maire is geen echt groot voordeel (zeker ook als het ook nog de notaire is!). Maar mijn oude vossenstreken kwamen in mijn herinnering en...ik nam plaas achter mijn PC. Ik tikte een mooie brief aan de maire. Ik begon met zeer te danken voor de plezierige (!) ontvangst en zijn geduld (!). Ik somde vervolgens ons gesprek op: mijn problemen, de beloftes en mijn extra-kosten. Dat ik gedwongen was een beerputje te openen en dat dat eigenlijk niet mocht; maar ja, overmacht en zo. Ook wat ik van mening was en ook dat de maire dat alles in vrede had aangehoord. En wat ik dus van mening was mbt de extra-kosten, de hoop dat ik alles goed had overgebracht etc. En dat ik me terug zou melden als de riolering zou komen! Met een verkneukeld gevoel plakte ik de brief dicht en verzond hem aangetekend. Zo, afwachten maar!

Weken verstreken, geen geluid en ik produceerde vele zweetdruppels bij de aanleg van mijn beerputje. Extra-pijpen, groot gat en betonnen putranden: een hoop gedoe. En er verdween een leuk bedrag aan goede wijn en champagne uit mijn portemonnaie, helaas.

Maar al gauw konden wij “normaal” op de pot. Niets verkeerd mee, dacht ik blij.

Maar U weet, soms valt het leven wat tegen. Mijn beerputje was niet erg groot, en, de bodem bleek niet echt veel liquiditeiten door te laten. Een kleilaagje hield veel tegen, teveel. En ik dacht toen nog dat het riool snel zou komen. Maar helaas.

Zo kwam het dat ik mij plots bevond in een nogal middel-eeuwse situatie: scheppend uit mijn beerputje in de kruiwagen, rijdend met deze last naar het terrein naast mij en het omkiepen van eea in een grote greppel. Ik bespaar u de details, maar ik droom er nog wel eens akelig van. Gelukkig kwamen de hete zon en de strakke, droge mistral ons te hulp: het rook nauwelijks. En de burgervader kwam echt niet om te “ruiken” Onze buurman, de wijnboer, die we goed kenden wist van alles en vond het zeer amusant. Ook hij had wel eens een probleempje met de maire gehad, haha!

Gelukkig werd ons “probleem” steeds meer tot een komisch onderwerp. Vrienden die op logies kwamen kregen (enkel het mannelijk gedeelte hoor!), de instructie om de “kleine boodschap” in het groen te doen. Sommigen, de echt solidairen, deden ook de grote in het

groen. En wij spraken dan ook over het fenomenale uitzicht dat je vanaf die plekken had op Chateau Pesquié onze overburen. Want, ik zat ook vaak in de natuur, en beschouwde het korte, soms ook wat minder fraaie, menselijke bestaan, terwijl ik uitkeek op de grote kale berg, de Ventoux en het chateau. Er zijn ergere dingen. En ik leegde mijn beerputje met regelmaat.

De tafeldruiven die op het grote veld naast ons groeiden en ...leken het beter te doen dan vroeger. Overigens werden deze geëxporteerd naar vele Europese landen. En, wij kochten deze "Vallées" toch nooit. Kortom we hadden veel, doller pret, met name bij bezoekers en met name s'avonds na het nuttigen van het nodige alcoholhoudende vruchtensap. Een mens moet het leven filosofisch opnemen niet?

Jaren geen enkel nieuws van de mairie ook niet toen plots grote gele machines verschenen die het hele dorp omspitten. Jawel, de riolering kwam eraan! En de sleuven kwamen ook in onze richting. Zeer hoopvolle tekenen. Ik zag het einde naderen van mijn faecale privé-logistiek, maarhet kwam weer eens anders.

Plots waren alle "gelen" weer weg en ik werd zeer ongerust. Op een ochtend zag ik een bosje auto's staan voor mijn terrein: een vergadering in de open lucht van...de rioolbouwers. Ik greep mijn kans en ging erheen. Na de begroeting lanceerde ik beleefd mijn vraagje: wanneer er een rioolaansluiting voor mij in zou zitten? Er ontstond een enorm gekakel, sterk onderling gericht, en ik trachtte het nu losbarstende Babylon te ontcijferen. Met horten en stoten kreeg ik het beeld te pakken: er moest voor mijn terrein een pompstation komen, want de liquiditeiten moesten "over de heuvel" worden gepompt. En daartoe moesten vele spullen besteld worden en gaten gegraven en God weet wat. Dat was allemaal "pas evident" (niet simpel!).

Ik nam geheel gedepimeerd afscheid en had visioenen over gesleep met mijn oude kruiwagen over hobbelig terrein met een lading die niet-alledaags was, en dat alles op hoge leeftijd. Afwachten dus, alweer.

De maire zweeg, controles op mijn gebeerput kwamen er nooit en de tijd ging voort. De maire bezat wijsheid en een groot geduld. En ik leerde veel.

En het pompstation kwam er. En ik kreeg bericht (!) dat ik kon aansluiten! Ik, onnozele, ging nog voor instructies naar de mairie. Ik werd meewarig aangekeken: gewoon pijp eraan en hup. Wat zijn die "étrangers" toch stupide! En dus deed ik dat op mijn manier. Veel zweet en gedoe. Maar vlak voor een Kerst was het zo ver: het riool kon worden geopend. Een tijdperk werd afgesloten!

Dus u begrijpt dat, als u nu hier verschijnt, er geen restricties van sanitaire aard meer zijn. Alles kan "normaal". Daardoor is er wel minder lol over de toestanden hier. Het zij zo.

Nu vergat ik nog een incident dat tijdens deze lange periode ook nog optrad.

Halverwege, toen wel het dorp, maar nog niet wij, rioolaansluiting hadden, kreeg ik plots een factuur voor....het storten op het riool. Dat gebeurde in de vorm van een verhoogde waterprijs. Want de rioolrechten worden zo geïnd hier.

Ik raakte toch wel opgewonden van deze "erreur". Dus ik belde met de dienst. Geen rioolaansluiting? Dat kon niet, iedereen had eren, dus betalen. Ik blies hevig en voorspelde dat ik de factuur zou herrekenen en gecorrigeerd zou betalen. De mijnheer, aan de andere kant, zei dat hij dan onverwijld....het riool zou doen afsluiten! Daarmee kon ik geheel accoord gaan, natuurlijk!

En toen gebeurde er weer niets, NA mijn gecorrigeerde factuur en....er kwam weer een foute factuur voor de volgende periode. Wel....PdM! (geheime franse vloek). Weer bellen, weer dezelfde conversatie maar nu toch de vage belofte dat "iemand langs zou komen".

Enige tijd later werd bezoek aangekondigd en warempel er verschenen er drie personen. Na de begroeting etc. wilde men gaarne de "riool-aansluiting" even zien. Ik zei dat ik dat ook graag, zeer graag zelfs, wilde, met hen. Men graaide in papieren en..het gekrakeel was luid hoorbaar. Verslagenheid kwam op toen iemand zei... dat er niets op de tekening stond....Er stond wel iets van een pompstation op, met potlood toegevoegd. Het werd toch wel stil nu.

Het begrip voor mijn probleem werd snel groter. Ze excuseerden zich en dropen af.

Ik bleef achter met een gemend gevoel: triomf en onzekerheid. Wat nu?

Nou, dat vertelde ik hierboven al. Het pompstation werd gebouwd...later, veel later.

Dus, geachte lezers, wij beschikken nu echt over een uitstekend werkend sanitair systeem, een pompstation dat wel eens riekt, en correcte facturen voor water + rioolgebruik. Prachtig toch?

Maar hoor ik U zeggen, wat gebeurde er met de extra-kosten en de maire? Nou, de maire ging en een opvolger kwam. Daar moet ik nu binnenkort naar toe, Voor iets heel anders overigens. Maar ook iets waar veel zwijgen en veel wachttijd bij te pas kwamen. In mijn achterzak heb ik op die dag mijn factuur van de extra-kosten van mijn beerputje. Je moet de dingen niet forceren.

Overigens behield ik mijn beerputje, voor noodgevallen. Want ik weet precies wat ik moet doen als...het pompstation ooit in de puin gaat. Bijvoorbeeld omdat de stroomvoorziening langdurig uitvalt. Ook mijn schep en kruiwagen heb ik nog. Wij zijn niet meer plat te krijgen. No chance!

**VIE DE QUARTIER.

Fransen zijn vooral "individualisten". Afstand, discretie en "laissez-faire, laissez aller" zijn aangeboren. Daaraan zijn we nu wel gewend na 10 jaartjes. Verder was ons buurtje, hier aan de noordrand van het dorp erg klein. Onze directe omgeving bestond uit ca 3 huizen, waarvan een (Ned.) vakantiehuis. Joegoslavië, Nederland en Frankrijk woonden naast elkaar. Tussen deze waren er bilaterale contacten ontstaan, waaraan wij niet onschuldig waren. Maar het dorp groeide en dus ook ons wijkje: in korte tijd twee nieuwe huizen.

Nieuwe fransoosjes dus. Toen er ook nog een verjonging van bewoners plaats vond naast de Joegoslaven waren we met 7 huizen: 3 buitenlandse en 4 franse. En toen werd Mieke 60 jaar; daarover schreef ik eerder. We hadden een flinke verjaarsparty in de dorpskroeg en daar was ook de hele buurt uitgenodigd. En weer bleek, dat zo'n simpel stukje organisatie n.l. pilsje/wijntje/pastisje en hapje in staat is veel sociale mobiliteit op te roepen.

Verdomd, ook hier dus. Want wij verhuisden driftig veel in ons leventje: wel 15 keer samen. Daarvan 11 keer in Nederland en 4 keer in de Provence. En wij vergaten nooit (waar dat kon), om na settling een feestje voor de burens te organiseren. Kwestie van opvoeding en sociaal fatsoen, denken wij. Dat leverde meestal veel leuke ervaringen op en...soms grootse verbazing. Ik doe een kleine greep uit ons rijtje:

Bennekom blues.

We verhuisden naar het strenge Bennekom en dus...feessie. Ik belde bij alle directe burens (ca 6 huizen) aan en nodigde uit voor een kennismaking. En wij dachten "automatisch", dat men elkaar al kende, dus dat wij niet de eersten waren die dit deden. Tja, zo wordt een mens wijzer over zijn vooroordeeltjes. De grote avond was gekomen en...de bel ging voor de eerste ronde. De directe overburens stonden voor de deur met een kleinigheidje en ik noodde ze binnen. Stijf en onwennig, want ze waren de eersten. Dat gaat wel over dachten we. Weer de bel: de andere overburens en... zij woonden naast de eerste bezoekers. Binnengekomen bemerkten we dat ze elkaar nogal afstandelijk begroetten; vreemd. Even vragen, denk ik dan. Dus ik informeerde of ze er al lang woonden, deze vier van onder EEN KAP. Oh ja, hoor al meer dan 25 jaar. Toen grapte ik dus dat het dus wel geen toeval zou zijn dat zij als eersten verschenen, immers ze waren al oude burens. De klap kwam hard aan: ze hadden elkaar nog nooit eerder ontmoet.....nou ja, ze waren niet verder gegaan dan keurige vluchtige begroetingen. 25 jaren lang. Een grote stilte daalde neder. Surprise.

De rest van de buurt kwam gauw en het werd, echt waar, zowaar een gezellige avond. En, na enkele maanden observeerden wij een innig contact van de overburens ONDER EEN KAP. Het werden in een jaar (toen waren we alweer pleite omdat de baas dat eiste), echt goede vrienden. Zo komt het dat een toeval of een slechte gebeurtenis of zoiets, mensen die samen wonen, tot het inzicht brengt dat ze elkaar verrekte aardig vinden. Het is maar dat u het goed begrijpt.

Nijmegen blues.

We verhuisden naar een woonpleintje in Nijmegen Zuid. De woningen waren van ...het ABP; dat zei mij toen niets eigenlijk. En ze waren nieuw en met vele gebreken. CV-installaties kaduuk, ventilatie-problemen, tochtgaten zoiets dus, nogal lastig. En de huur was stevig,

zonder korting. We hielden een ontmoetingsavondje in ons huus en alles kwam eraan. Allemaal vrij nieuw in de nieuwe buurt. Glaasje hapje en daar gebeurde het: de twijfelachtige kwaliteit van onze woningen werd het discussie-onderwerp. Voor we het wisten waren we lid van een actie-comité dat het ter verantwoording roepen van de beheerder tot doel had..en daarna nog meer natuurlijk. Dat werd lachen: ons gemene probleem leidde tot een ware demo. We hingen allemaal lakens uit onze ramen waarop we schreven "" dat het waardeos wonen was in huizen van.....", uiteraard nadat de beheerder de eerste oproep weigerde te volgen. Krant erbij en zo en zo ging het verder. Er kwam een volleybalclubje van de slecht gehuisvesten en het gedonder werd enorm. Delegaties naar ABP, boze brieven, advocaten dreigden. Het gewone werk. Na enkele jaren was de buurt een echte club en...kwam de beheerder de woningen opknappen. Er is daar veel bier en wijn gevloeid na het sporten en de buurt was echt heel leuk jaren lang. VOOR ons feessie was het een nogal stil, weinig levendig cluppie daar, zei men ons. Vandaar dat wij ook later altijd een feessie probeerden. Mormoiron blues.

U begrijpt nu waarom wij in Mormoiron het feessie in de kroeg organiseerden: voor 55 personen, waaronder het quartier. Die avond zag de buurt elkaar eigenlijk als (nieuwe) groep voor het eerst en werd stevig kennism gemaakt. Met de nodige stimulerende middelen, dat smeert de (internationale) conversatie. Gelukt feessie vond iedereen.

En jawel, een maandje later nodigde de overburen (joegoslaven van origine) het hele quartier uit voor een buurt-apero. Op hun nieuwe overdekte terras. Ook dat werd erg gezellig. Voor ons waren er 4 nieuwe gezichten dwz mensen die we nog niet eerder echt spraken. Voor anderen lag dat percentage veel hoger. Nu waren de gastheer/-vrouw , ai, onze wat verdere burenen (alleenwonend op ca 400 meter noordelijker) vergeten. Wij maakten hen er attent op en ze schrokken van de omissie. Foutje. En het werd het begin van veel meer. Gisteren weer buurt-apero; nu bij de nieuw-gearriveerden in de buurt. Fransen, weer uiterst prettig, en o zo goed voor de aanwezigen. Helaas waren de "verre" burenen er weer niet, ook vergeten. Dat kan natuurlijk niet. Dus wij gaan nu een avondje organiseren en..zullen dan ervoor zorgen dat onze verre burenen, goede franse vrienden van ons, er wel zullen zijn. Lichte bijsturing dus. Gaat vanzelf en "vergroot de buurt", toch?

Als je nu door de buurt loopt is alles veel leuker, je kent ze allemaal beter en er ontstaat dat gevoel van " we zijn niet geboren om alleen te zijn, maar wel om elkaar te helpen". Ook voor slechtere tijden dan nu. Niet onmogelijk, helaas.

Zo dat was het weer voor dit onderwerp. Ik ga nou effe buurten bij Pierre; Parisien en weduwnaar. Zit erg in de kreukels, na grote klappen in zijn leven, maar hij wil eruit komen. Hij is gek op onze kleinere kat Depke en ik op zijn hond Tommy. We hielpen elkaar al geregeld. Hij is uiterst behulpzaam, maar wat nerveus en onzeker. Een expert op autogebied: Porschegek en (Renault) Alpinegek; dat interesseert mij ook. Ik help hem nu om zijn nieuwe zwembad schoon en zwembaar te houden. En, als Mieke soms wat teveel kookt , krijgt Pierre ook zijn deel van de lekkernijen uitgereikt: hij is nl ook gourmand. Ook drinken wij zo af en toe een pilsje/pastisje. Binnenkort gaan we samen barbecuen op een nieuwe barbecue. Die kregen wij cadeau van de zwembadleverancier van zijn piscine: omdat wij hem als klant aanbrachten. Dat lukte al eens eerder, dus U kunt bij ons divers tuinmeubilair aanschouwen uit het gamma van Desjoyaux, groothandel in piscines. Zelfs met zwembaden kun je goed burenencontact tot stand brengen. Dus lezers: zoek uw buurt op, goed voor u!

Naschrift: Ik was later 6 jaar werkzaam bij...het ABP! En er zijn ook lezers van...ABP-huize in mijn clietèle. Dus zal ik hen ooit vertellen wat er gebeurde, toen ik jaren na het deelnemen aan protestdemo's TEGEN datzelfde ABP, daar ging werken....Ik was die tijd toen ik daar arriveerde, geheel vergeten, tot...een (niet meer in leven zijnd directielid) bij de kennismaking tegen mij zei:....Speetjens??.....die naam zegt me iets....Nou, ik verzeker u, direct daarna herkende ik ook...zijn naam. Uit het roerige verleden. Jeugdzones.

.....
.....

IV.COIN DES POÈTES.

Een (vertaalde) chansontekst van een geliefde franse chansonnière.

NA ONZE ZORGEN.

Als onze zorgen voorbij zijn,
Als de hemel niet verandert,
Aan het einde van onze levens,
Hebben we dan genoeg geschreven?
Over ons grote verdriet?
Over onze kleine geweldadigheden?
Over wat we met het leven gedaan hebben?
Wat we met onszelf deden?

Als onze zorgen voorbij zijn,
Aan het einde van onszelf,
Moe van ons roepen,
En van onze lichamen,
Verlost van onze ketens,
Verlost van onze haat,
Wat hebben we daaraan gedaan,
Wat hebben we ervoor gedaan?

Als onze zorgen voorbij zijn,
Op de weg die ons leidt,
Naar het einde van de duisternis,
Zullen we dan hebben begrepen,
Dat enkel omdat wij er waren,
De wereld zijn zin had?
Wat hebben we daarmee gedaan?
Wat hebben we met alles gedaan?

Als onze zorgen voorbij zijn,
Bij het einde van onszelf,
Een vleugel al in het paradijs,
En de andere nog hier,
Met onze handen ineengeslagen,
En onze ogen die eindelijk begrijpen,
Wat deden we met het leven?
Wat deden we met onszelf?

Als onze ketenen vallen,
Bevrijd van onze haat,
Wat hebben we dan eerder gedaan?
Wat hebben we eraan gedaan?
Met onze ineengeslagen handen,
En onze begrijpende ogen?
Wat deden we met het leven?
Wat deden we met onszelf?

Wat deden we met onszelf?

Vertaling: Leon 2004.

Frans chanson van Johnny Halliday en Isabelle Boulay.

Zomaar uit het leven gegrepen.

VRAAG NIET MIJN NAAM.

Vraag me niet hoe ik heet,
want dan moet ik verhalen,
Van wat het leven met me deed,
zowel alle goeds als al het falen.

Hoe mensen elkaar haatten,
en ze, zonder saam te praten,
tederheid en zorg vermaalden,
en dan in hun kerkers afdaalden.

En hoe kinderen, verweesden,
omdat ze de onderlinge strijd vreesden.
Hoe zij zochten om zich heen,
naar de vrede die verdween.

Hoe ze probeerden thuis te leven,
zonder de minste aanstoot te geven.
Hoe ze het ouderlijk huis meden,
en steeds meer op asylzoekers leken.
Hoe ze vreesden voor elkaars veiligheid,
die zo vaak sneuvelde in de strijd.

Hoe jalouzie hun kon bespringen,
als ze verbleven in andere kringen.
En hoe beschaamd ze vaak waren,
als de omgeving niet ophield met staren.

Zelden kalmte, zelden schoonheid,
altijd angst voor rottigheid.
en wachtend op de narigheid,
die altijd kwam, bij elke strijd.

Hoe blij je was toen je kon gaan,
en op eigen benen staan.
En ik weet nog hoe droef en hoe ver je was,
op je kamer achter het glas.
Emoties delen, dat kende je niet,
dus sop het maar op, je verdriet.

Van binnen was er een kluis van steen,
daar moest al het onverteerbare heen,
Gelukkig was die groot en ruim gedaan,
en was er ook tijd om op het op te slaan.

Zo kon het leven verder gaan,
want je kon niet stilletjes blijven staan.

Nu oud en vrij, krijg je de tijd,
en toch nog de gelegenheid,
om deze grote kluis te legen,
van alle rot en alle belegen.
Het is wat veel, dus nog niet klaar,
en het moet ergens heen, maar waar?

Het opruimen gaat niet altijd licht,
soms kraak je onder het gewicht.
Maar al gaan je handen stuk,
in je hart komt weer geluk.

Het lijkt nieuw en onbekend,
iets waar je niet aan was gewend.
Het lijkt "familie" van iets goeds,
waarvan het bestaan wel werd vermoed.

Kom dus warmte en vul de kluis,
herstel het gevoel van een goed thuis.
Ruim op, tijdig voor de laatste reizen,
waarop niemand meer iets hoeft te bewijzen.

Leon, 2004.

VI.INGEZONDEN.

Met gepaste trots vermeld ik enkele zeer vriendelijke reacties van lezers; zeer bedankt allemaal!

KIPPEVEL.

Een nieuwe lezeres schrijft dat ze "kippevel kreeg bij het lezen van mijn gedichtje De Stille". Dat is toch prachtig! Beste A. ik blijf mijn best doen. Bedankt voor dit mooie complimentje.

GEEN TIJD.

Tja, in haastland Nederland, worden sommigen (professioneel) platgemaild. En daarom ontving ik van een "jongere proefklant" het bericht dat hij echt geen tijd heeft voor "Le Provencal". Dat begrijp ik, de gepensioneerde, echt wel, beste X. U ziet het, ook Le Provencal kent zijn ups and downs. Life is hard. Een klein deukje dus in mijn oplage-prognosecijfers.

TEGEN DE CHINEZEN.

Een trouwe lezer meldde dat hij EDITIE 06-05 las op de bank met een wijntje. Goed zo, beste B.! Ook schreef hij, dat hij langzamerhand iets tegen die Chinezen begon te krijgen. Ik antwoordde dat ik dat snapte maar dat het misschien beter was iets meer tegen hen te ondernemen in concurrerende zin. Overigens, deze lezer is een "ja-stemmer" mbt Europa. En dank voor je reactie, B.!

AQUARELLEREN.

Hier de reactie van iemand die ik een "proefnummer" stuurde: "En ik maar denken dat nederlanders in de Provence alleen maar aquarelleren en geitenkaas maken. Wat een prachtig initiatief, deze Internetkrant". Mooie woorden, veel dank, beste B.

"ENTHOUSIASME EN BELEZENHEID".

Een (jongere) nieuwe lezer meldde "dat hij een deel van Le Provencal met plezier had gelezen". En hij vond : "dat enthousiasme en belezenheid er van af spatten". En, vervolgde ook nog met: "zeker je greep uit de internationale politiek is boeiend". Zeer bedankt, opnieuw, B. Ik hoop dat je nog lang lezer blijft.

Ik loop nu natuurlijk naast mijn sandalen, met de neus omhoog, in de hete provencaalse zon. Tijd voor een stevig stukje kritiek dus, om te voorkomen dat het naar mijn hoofd stijgt. Zeker bij de huidige hoge temperaturen. Wie wil zich inspannen voor wat "contre-poids"? Ik kijk er naar uit.

Wat is dit toch gewoon leuk om te doen!